la Falç

"bon cop de falç
bon cop de falç
defensors
de la terra...."

els segadors

Publicació de l'Esquerra Catalana dels Treballadors.(E.C.T.).10 carrer Foy.66000 .PERPINYA

nº 32. Novembre del 1976 — Preu : 3 F

PERPINYA Palau dels Congressos

rafael
subirachs
+
teresa
rebull

i a la primera part
pere
figueres

Grup Cultural de Joventut Catalana • Grup Guillem de Cabestany • Escola Maternal «La Bressola»

Dimarts 16 de Novembre del 1976.
entrada: 15f.00
★ 9 hores de nit

AUTONOMIA PER CATALUNYA-NORD

En la Falç nº 22 del Desembre del 1975 demanavem la unió del moviment de resistència nord-català amb un programa democràtic amb sis punts:

- Reconeixement per l'Estat de la nostra personalitat nacional.
- Estatut d'autonomia
- Catalanització dels càrrecs públics*
- Oficialitat del català en tots els medis de la vida pública.
- Control popular sus del desenvolupament de l'economia
- Generalització de l'ús del català a les escoles i a nivell dels masmèdia.

D'ençà del Desembre 1975 les nostres idees han fet cami. En el sentit figurat de la paraula però també en el sentit propi puix que la Marxa de la Llibertat d'aquest estiu es va fer a CATALUNYA NORD sus d'uns temes idèntics o afins: 1) reconeixement dels drets nacionals dels Països Catalans (PPCC); 2) dret de viure i treballar al país; 3) oficialitat del català a Catalunya-Nord; 4) Amnistia per tots els presos politics i refugiats.

Si les nostres idees fan camí sabem molt bé que la majoria del nostre poble encara és il.lusionada pel "Programme Commun de la Gauche". Ho hem de dir i repetir. El "Programme Commun" no representa pas cap alternativa vàlida a la nostra situació de colonització. Aixi per exemple les preteses* nacionalitzacions són de fet estatitzacions . Enfortiran la burocràcia de l'Estat. El capitalisme francès païrà aquestes nacionalitzacions com ha paït les anteriors. Som a favor de nacionalitzacions reals. Es a dir per la recuperació pel nostre poble de les seves riqueses. Les mines, les riqueses hidroelèctriques que són a CATALUNYA NORD , etc., pertanyen al poble català. Avui dia nos són robades. Aixi encara, el "Programme Commun" manté el nostre pais adintre de la pretesa regió "LANGUEDOC ROUSSILLON", que funciona dins l'interès de MONTPELLER. El dia que la"regió" tindrà més poders la nostra marginació serà més greu encara. Altre exemple: la llengua. El "Programme Commun" parla de "langues régionales". Es una absurditat que justifica una discriminació entre la pretesa llengua nacional i les llengues anomenades regionals. El que volem és l'igualtat de drets per la nostra llengua i la nostra cultura amb la francesa i sobretot els mitjans necessaris per desenvolupar lliurement la nostra personalitat de poble i de treballador.

Avui dia creiem que la lluita per una REGIO AUTONOMA NORD CATALANA adintre de l'Estat francès és fonamental si volem assegurar l'exercici dels drets elementals següents:

- dret de viure i treballar al país.
- dret de control democràtic de l'economia i finances.
- dret al lliure desenvolupament de la nostra personalitat com a poble.

L'autonomia que volem com a primera etapa cap al nostre alliberament, ha de tenir un fonament segur : el reconeixement de la nostra personalitat nacional. Es perqué som una part de la nacio catalana que podem exigir de l'estat un estatut de lliure determinacio. La constitucio francesa actualment vigent*reconeix el dret d'autodeterminacio dels pobles.

La regió que volem no és pas qualsevol regió. Volem una regió autonoma. L'autonomia vol dir poders i mitjans reals en tots els ambits de la vida publica, poder no pas per una qualsevol burgesia, gran o petita, peró per les classes treballadores nord catalanes. Es la condició "sine qua non" per mor que el nostre poble pogui assegurar el seu desenvolupament material i cultural.

En quant als mitjans*creiem que la reparticiò de tots els recursos financers pùblic ha de ser la següent: 1/3 pels municipis, 1/3 per la regiò, 1/3 per les col.lectivitats supra-regionals (Estat, Europa etc.). En quant als poders la regiò autonoma tindrà de gaudir*de tots els poders necessaris per assegurar el seu desenvolupament.

Caldrà exigir de l'Estat francès el pagament d'una justa indemnització per tots els danys*que ha causat a la nostra terra: destrucciò de les nostres industries tradicionals pel fet del tancament dels nostres mercats sud-catalans; destrucciò d'una gran part del nostre litoral pel pretès Aménagement du Territoire Robos*fiscals (100 miliards robats el 1974: veure la Falç nº 28)!! Intents*seculars de genocidi cultural.

Enfi la Regiò Autonoma nord-catalana tindrà de se reservar la facultat de lliure intercanvi amb els altres Països Catalans (P.P.C.C.)*

Avui és hora de realitzar l'unió la més amplia pel combat democràtic a favor de la REGIO AUTONOMA DE CATALUNYA NORD. Cal estructurar i organitzar un moviment obert a tots els patriotes catalans que tindrà aquesta finalitat.

El Segadà

GLOSSARI: Càrrecs publics: emplois publics. Preteses: soi-disant. Vigent: en vigueur. Mitjans: moyens. Recursos: ressources; Gaudir: jouir, bénéficier. Danys: dommages; Robos: vols; Intents: essais; PPCC: sigle que designa als Països Catalans format a la manera llatina pel doblament de l'inicial que marca el plural.

L'AIDE A L'INDUSTRIALISATION : UN LEURRE

ILS pillent les banques , le crédit agricole, les perceptions, les péages d'autoroute. ILS détruisent les chais des seigneurs de la vinasse. ILS barrent les routes et malmènent les importations. ILS cassent les bureaux de douane. ILS tirent sur les CRS.
ILS c'est à dire vous et nous, frères de misère, les éternels volés, les gueux. Volés du produit de notre travail, de nos instruments de travail, de notre pays, de notre memoire collective, de notre personnalité. Vous, nous qui retrouvons chaque jour davantage dans le malheur nos racines profondes, et qui nous affirmons de plus en plus face à l'oppresseur , comme occitans, catalans, basques ou corses..
Alors devant la montée des revendications le gouvernement, se décide à faire un geste .... et de faire miroiter de prétendues aides à l'industrialisation... au fait, qu'est ce que c'est ?
Suivant les zones de pauvreté, des primes par emploi créé allant de 12000 F à 25000 Frs seront versées par l'état. Pour les emplois industriels les P.O. sont dans la zone 2 soit 20000 F par emploi nouveau, 17000 F par extension d'établissement; et pour les emplois tertiaires, dans la zone 1 soit 20000 F.
Qui va toucher ces primes ? et bien celui qui pourra investir 400 000 F dans une ville de moins de 15000 habitants ou 800 000 F dans 1 ville de plus de 15 000 habitants...
Ce ne sera donc pas le petit agriculteur, le petit commerçant ou artisan qui en profitera quand son fils ou sa fille voudra travailler avec lui, créant ainsi un emploi...
Non, ce seront des spécialistes venus d'ailleurs, avec de l'argent et des infrastructures à moins qu'ils n'utilisent ceux qui, chez nous , leur servent de relai comme par exemple le dandy milliardaire **FARRAN** alias Tuperare comme l'a si joliement baptisé TRUC... IL va peut-être en créer, lui des emplois. D'ailleurs Poniatowski le lui a dit :..."vous avez appelé mon attention sur l'interêt tout particulier que vous attachez à ce problème "(1)..
et comment qu'il y attache de l'interêt...
Parce qu'en plus les grosses boites que dirigent ces messieurs ne paient pas d'impôts. L'impôt sur les sociétés (50°/° sur les bénéfices) est éludé... notamment par les frais généraux (gueuletons, croisières, cadeaux d'affaires, etc.), tout cela fait que le bénéfice est réduit à zéro. La TVA, ils la " récuperent". le versement forfaitaire sur les salaires ? l'URSSAF ? et bien ils font le chantage au licenciement : si vous nous obligez à payer on licencie..alors on trouve toujours à s'arranger entre gens de bonne compagnie.
Alors de promesses, nous n'en voulons plus..
Nous voulons vivre et travailler au pays, nous voulons être respectés en tant que travailleur et en tant que catalan ... et ce, nous ne l'obtiendrons, à court terme que dans le cadre d'une région autonome nord catalane, où nous prendrons enfin nos affaires en main.

(1). L'indep. 31/3/1976. p.3.)

PETITES et MOYENNES ENTREPRISES de CATALUNYA-NORD J.BK

Nombre de salariés/Entrep.	Secteurs d'activité	Implantation dans les P.O.	Nombre d'Entreprises	Nombre total de salariés	Entreprises controlées par l'extérieur: Nombre	Salariés	Secteurs
500 à 200	Chimie (1) - papiers (2) Jouets (1) - Batiment (1) Alimentaire (2) Agro-alimentaire (2)	Perpinyà (5) Paulilles, Amélie, Thuir, St Estève, Elna, Bages, St Genis	9 (dont 1 Batiment.TP)	2484	6	1724 (69%)	Chimie Papiers Jouets Alimentaire Batiment
200 à 100	Batiment et TP (6). Textile (3) Industrie extraction (3) Editions (2) Emballages (1) Alimentaires (1)	Perpinyà (8) Ceret, Amélie, Ille Escaro, Fenolledes, St Esteve, Salses, Corbier.	16 (dont 6 Batiment.TP)	2344	5	887 (39%)	Industrie Extr. Textiles Travaux Publics
ENSEMBLE ENTREPRISES MOYENNES			25	4828 19% du total	11	2611 soit 54% du total salariés Entreprises moyennes	
100 à 50	Batiment.T.P. (16) Chaussures (3) Mx de Construct. (3) Industries extract. (2). Alimentaire (1)	Perpinyà (13) Environs Perpinyà (3) Pt Vendres (1) Prada (1) Vallespir (6). Corbières (1)	25	1712	5	341 (20%)	Batiment.TP (2) Mx Const. (1) Ind. Extr. (2)
50 à 10			272	5481			
ENSEMBLE PETITES ENTREPRISES			297	7193 28% du total			
		AUTRES ACTIFS DU SECTEUR SECONDAIRE		14000 53% du total	Batiment.TP : 5900 Divers second. : 8100		
		TOTAL SECONDAIRE →		26000	Batiment TP : 11000 Divers second. : 15000 (Salariés, cadres, artisans.)		

Questio de noms

la nostra posicio

Fa uns cinc anys el CREA (Comité Rossellonés d'Estudis i d'Animacio), entitat a la qual va succeir l'Esquerra Catalana dels Treballadors , va considerar que la unica denominacio correcte d'un punt de vista català per les terres catalanes de l'Estat francès era Catalunya - Nord. D'ençà d'aquest moment aquesta terminologia s'ha estès de manera satisfactoria.
La campanya que certes personalitats culturals nord catalanes engeguen avui dia en contra amb l'ajut inesperat de l'eminent i respectable P. VILA, ens obliga a justificar una vegada més la nostra terminologia. Pero demostra a la vegada l'extensio creixent d'aquesta.

Què diu la Historia ?
Quan l'imperialisme francès i l'imperialisme espanyol es van posar d'acord per migpartir CATALUNYA al segle XVII no van tenir consideracio pels limits històrics dels comtats de Rosselló i Cerdanya que adintre del conjunt del Reialme catalano-aragonès havien conservat una certa especificitat. França va arrabassar gràcies a l'astucia i a la determinacio dels seus diplomats uns 30 pobles de Cerdanya(menys Llivia considerada com a ciutat); l'absolutisme francès va aleshores batejar la seva presa del nom de Province du Roussillon. Ja començava amb en Lluis XIV l'esforç multisecular per fer perdre sigui per la violencia (repressio ferotge de la resistencià nord catalana del segle XVII) sigui per l'opressió (prohibicio de l'us oficial del català l'any 1700) sigui per la seduccio (nobilitat reconeguda als burgesos honrats de Perpinya desprès d'un llarg plet) , la consciencia nord catalana. D'aquest punt de vista els regims que han seguit la revolucio burgesa de l'any 1789 no han fet res més que perseguir i fins i tot enfortir aquesta politica de destruccio de la nostra personalitat col.lectiva. A Partir d'aquest moment van constituir administrativament el "Departement des Pyrénées Orientales". El fet que a partir del 1848 hi hagi hagut consentiment majoritari dels nostres avant passats a l'assimilacio no ens lliga de cap manera. Avui dia s'ha engegat a Catalunya Nord un procès de recuperacio nacional que correspon als interessos vitals de totes les capes populars d'aquest pais : no estem pas lligats pels abandons dels nostres rebesavis o dels pares.

ROSSELLO O PAIS ROSSELLONES SON DENOMINACIONS INCORECTES.
Les terres catalanes de l'Estat francès son no sols la comarca del Rossello sino també les del Vallespir, Conflent Capcir i un boci de Cerdanya. Anomenar Rossello tot aquest conjunt és estendre indegudament aquest toponim. Un cerdà o un vallespirenc no s'han pas mai considerat com a rossellonèsos. Pero tots es saben catalans..
La mateixa objecció es pot fer a la versió "moderna" del toponim emprat per l'absolutisme francès: "Pais Rossellonès"

Ens ha pas d'illusionar el fals paralelisme amb Pais Valencià. Les terres que constitueixen avui el Pais Valencia son les de l'antic regne de Valencia. Tenen unitat historica. No és el cas de les terres catalanes de l'estat francès. Que dirien els sud-catalans si els hi proposavem de designar el Principat de C. : Pais Barceloni...
L'unic tret comu de les terres catalanes de l' Estat Francès és precisament la llur catalanitat. El nom de Catalunya Nord a més de recordar l'arbitraria frontera que ens separa de la Catalunya Sud té el mérit de recordar aquesta catalanitat.
En quant a l'estranya proposició del senyor Vassalls d'organitzar un referendum desprès d' una llarga discussio sus de com hem de designar el nostre pais, direm que no som contra els referendums.... El que passa és que els guanyen els qui tenen el poder doncs els mitjans d'informació. El poble nord català no té pas el poder ni els mitjans d'informacio ; quan les condicions de llibertat seran reunides, podrem organitzar tots els referendums que es volgui... pero potser qu'aleshores el poble català tindra d'altres problemes a resoldre...

QUE AMAGA LA BARATLLA TOPONIMICA ?
Deixem de banda l'opinio d'en Pau Vila : com a geograf és possible que ignori la lluita que s'està portant aqui d'ençà uns anys. Quan es va formar el seu pensament l'opinió als Paisos sud catalans era que aquestes terres eren definitivament perdudes. Que dongui la preferencia à un toponim coix geograficament i humanament ens ha pas d'estranyar. Es que no hi ha cap toponim correcte geogràficament per les raons sudites. Es l'imperialisme que ha creat arbitrariament aquestes terres. L'unica unitat que tenen és precisament la llur catalanitat, ho repetim.
Pero a Catalunya Nord cal veure que els partidaris de Rosselló o Pais Rossellonès son els qui consideren que el probleme nord-catala es unicament cultural. Que n'hi haurà prou amb un poc de català a l'escola i als mitjans d'informació. Que per tot lo altre (l'opressió econimica i social) cal fer confiança a l'Union de la Gauche (en el pitjor dels casos) o a la revolucio socialista française (en el millor) per resoldre el problema. Hem llegit el Programme Commun de la Gauche. No hi hem vist esmentat cap dret pel nostre pais. Els catalans no existeixen pas per l'esquerra hexagonal. En quant als revolucionaris francesos ja tenim l'experiencia d'unes revolucions a Paris: no ens han aportat rès del punt de vista català...
Cal doncs que tots els pobles participin amb el llur geni propi, amb les llurs caracteristiques a la lluita tan necessaria, vital per la destruccio del capitalisme. Aquest combat global pel retrobament de la nostra personalitat col.lectiva dins la lluita antiimperialista , anticapitalista és l'unic que pogui tornar humanitzar aquestes terres.

UN NOU PREFEKT[1] A LA BOTA : BOOTS[2]

Els Prefekts, és sabut, són una de les institucions claus del centralisme francès (son a cada "département" els agents del govern). Creacio del Cors renegat Buonaparte, son de fet, els continuadors amb les mateixes finalitats i els mateixos poders autocràtics dels Intendents de l'Antic Regim. Tal és la força i la necessitat per l'Estat Francès d'aquesta institucio que la Constitucio de la IV Republica del 1946 (una de les més democràtica qu'hagi tingut l'estat francès), havia previst que el "departement" com a col.lectivitat territorial tindria com a executiu un President elegit pel Consell General. Aquesta norma constitucional no ha sigut mai aplicada i els Prefekts han continuat a ser a la vegada representants del govern dins la circonscripcio administrativa departamental i executiu de la col.lectivitat territorial departamental.
Dès del 1964 els Prefekts son els superiors hieràrquics de tots els funcionaris civils del departement" . El capitalisme monopolista d'estat ha reinforçat les prerogatives i el poder dels Prefekts.: a la concentracio financera i industrial, va correspondre ,com és lògic, un enfortiment del centralisme administratiu i de l'autoritarisme pòlitic (gaullisme).
Dins les nacions allogens de l'imperi francès, els Prefekts (ultramar els nomenaven "gouverneur") tenen com a tasca fonamental la destruccio de la personalitat dels pobles. A Catalunya Nord, ha sigut una de les tasques més important dels "intendants" primer, i després dels -fekts. Per exemple a principis del segle XVIII l' "intendant" Antoine BARRILON adreçava al rei de França una memòria que és un pla per l'afrancesament de Catalunya Nord. Aquest constata:

> Le peuple du Roussillon se nomme et s'estime catalan et regarderait comme une dégradation et une injure le nom de français ou de catalan francisé...

Aleshores per afrancesar-nos, proposa de desarmar el poble, de suprimir els drets d'entrada i surtida a la frontera entre el "Languedoc" i el "Roussillon", d'afavorir la creacio de societats comercials, d'atreure la joventut de la noblesa a Paris, de suprimir el Consell Sobirà i d'inclure el "Roussillon" dins l'area juridica de Tolosa, i (3):

> "Et enfin pour dernier moyen de rendre le Roussillon français et d'éteindre le génie catalan, l'auteur, propose d'unir cette province au au gouvernement général du Languedoc"

Hom veu, de passada, que la pretesa regió "Languedoc-Roussillon" correspon d'aquest punt de vista a una funcio ben precisa i no ens ha pas d'estranyar el fervor que recull d[e] part de tots els xovinistes francesos, entre altres el PCF.
Aixo explica el perqué no hi ha hagut "Intendants" o Prefekts d'origen català a l'excepció del Ier "intendant" Raimon Trobat que era un afrancesat barceloni (4).

Personatges tot poderosos, veritables governadors de colonia, els Prefekts son, sempre, a la bota del govern que els desplaça frequentament i de seguit que desplauen.. Aixi és que el predecessor del BOOTS, en Poujol ha sigut victima de la seva poca "vista" politic[a] a les cantonals de Març proppassat.
Va jogar la carta d'en Camo, el "républicain independant"... falta greu ! calia, a Perpiny[à] fer elegir en Paul Alduy, el pseudo-socialist[a] i tots els seus amics, la social-mafia (Coupe[t] batlle de Canet, Parrat, etc...)...exit Poujol al qual donaran un dia o altre una caronyassa a rosegar, pel castigar d'haver defensat el candidat del Partit d'en Giscard !!!
I quina ha de ser la tasca principal d'en BOO[TS] ... fer elegir en Paul Alduy, si cal contra e[n] Camo. En Giscard de tota manera ha designat el seu candidat puix que acaba de rebre el "deputé maire".
Camo que no és nat de la darrera pluja ho sap. Aleshores la seva campanya actual té per objec tiu de fer pujar el preu a pagar per la social-mafia per la seva acceptacio d'un compromis.. Pero deixem els crancs i tornem al Prefekt...
Per fer eleccions i pispar els sufragis, cal sous, i el Prefekt és pagat per l'estat... Cada més les botes d'en BOOTS es deuen emplenar d'un milià i mig de francs vells... Pero el que sabeu pas és que el sou mensual que cobra és tot benefici. El Prefekt com qualsevol altre governador colonial viu sus del país.
Es el "departement" - nosaltres - que paguem els nombrosos criats de la familia prefektoral i en Boots, segons diuen, va reputegar perqué el "departement" no havia previst cap "nurse" ... Es el "departement" -nosaltres - que paguem tot el menjar de la familia prefektoral, i son gent que en general s'afarten i del millor. Aixo costa si fa no fa, 5 milions de francs vells, CADA MES al "departement" - a nosaltres...
Pero, tots aquests gastos son una infima porcio del que nos costa l'Estat. Cada any son 100 miliards de francs vells que NOS ROBA l'estat francès (5).

Dins el marc de la regió autonoma nord catalana per la qual lluitem a CURT TERMINI volem :

- la supressió del Prefekt i de tot representant nomenat per l'estat.
- un representant regional elegit per la regió autonoma nord catalana al sufragi universal.
- una repartició de 1/3 de tots els recursos(6 fiscals de la regio autonoma a la regio autonoma - 1/3 a l'estat i als organismes supraestatals - 1/3 als municipis.

Notes..

(1) Prefekt, prefektur : germanitzem el nom d'aquesta institucio perqué és l'instrument més eficaç de la colonització del nostre poble i que nos recorda les institucions equivalents de l'ocupació nazi. Entre l'ocupació alemanya i francesa hi ha avui dia una diferencia de grau pero cap diferencia de natura.

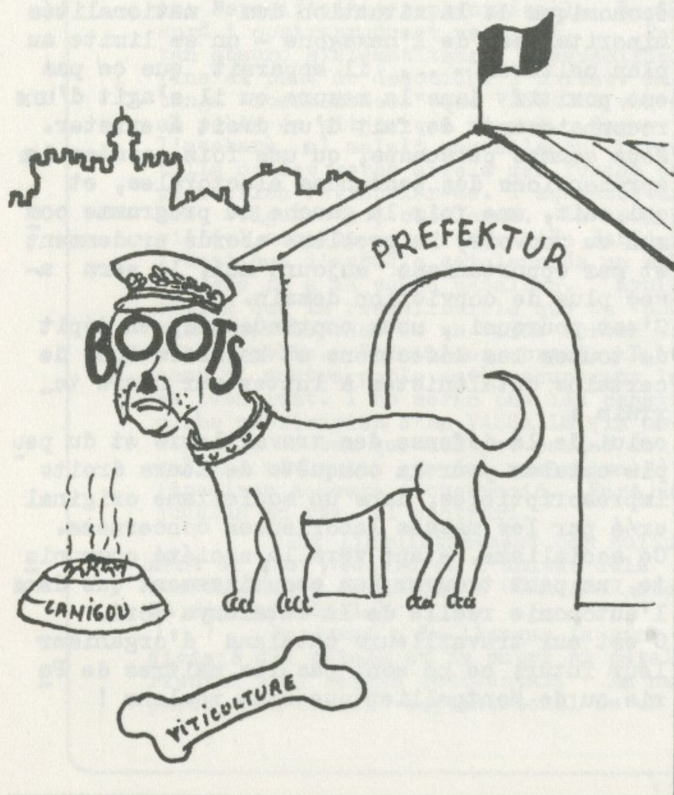
(2) BOOTS: el nom del nou prefekt del "departement dels P.O.... vol dir en anglès " botes".-

(3) Vegeu Boulainvilliers. Etat de France. Extraits des mémoires drèssés par les Intendants du royaume par ordre du Roi. Londres 1737. Vol. 5. pp. 263-295.

(4) com tampoc cap bisbe puix que un altre mit jà decisiu per la politica d'afrancesament ha sigut i es la clerecia. Veure Sanabre "Resistencia del Rossello a incorporar-se a França).

(5) Veure La Falç n° 28.

(6). recursos : ressources.

Giscard, un parrain pour Juan Carlos

amb aquest titol va ser publicat a l'Indep. del 30/10/76, l'article següent. L'hem publicat conjuntament amb els companys del PSAN-P, els quals refugiats a Catalunya Nord, viuen i treballen aqui, i han sigut més d'una vegada victimes de l'arbitrari dins l'un i l'altre estat... com d'altra banda, tots els refugiats politics de l'estat espanyol que s'estan a l'estat francès.

Giscard reçoit un roi. Entre " descendants " de Louis XIV, l'on peut s'entendre.

Avec la venue de Juan-Carlos I, " roi d'Espagne ", Giscard réalise un vieux rêve de la Ve République, celui de recevoir le chef de l'État espagnol. Comme il l'a dit lui-même dans son discours de l'Elysée : " Tout le monde sait avec quelle attention et, parfois, avec quelle " passion " l'on suit dans notre pays tout ce qui se passe en Espagne ". En effet, depuis bien longtemps l'évolution de l'État espagnol inquiète les dirigeants de l'État français, car comme le souhaite Giscard, " l'Espagne doit se rénover dans un cadre d'" ordre ", de " justice " et de " liberté ".

Ce n'est pas la première fois que la République française s'occupe des affaires intérieures d'un autre état et ceci dans le cadre d une politique réactionnaire. Nous rappelerons simplement la politique française en Iran, au Maroc, en Afrique du Sud, etc.

Pour l'Espagne, l'on mobilise 3 000 policiers pour protéger le roi. L'on interdit toute manifestation de protestation à Paris, alors que l'on exile 64 réfugiés politiques basques à l'Ile d'Yeu, l'on arrête d'autres réfugiés à Bayonne, d'autre part une centaine de réfugiés espagnols sont assignés à résidence hors de Paris pendant la visite du roi, d'autres doivent se présenter 3 fois par jour au commissariat de police et tout ceci pendant que l'on fait des discours sur la " démocratisation " de l'Espagne.

Mais qu'est-ce donc que cette " démocratisation " qui refuse l'amnistie de tous les réfugiés politiques, qui laisse agir impunément l'extrême-droite dans ses pratiques terroristes contre l'opposition. La répression se poursuit (il y a encore quelques jours, avaient lieu plusieurs arrestations un peu partout dans l'Etat espagnol? Des meetings et des manifestations de l'opposition sont interdits.

Poniatowski et Martin Villa (minitre espagnol de l'intérieur) se rencontrent pour mieux coordonner leurs actions contre les organisations révolutionnaires (la semaine dernière, 6 réfugiés politiques catalans étaient arrêtés à Perpignan).

La " démocratisation " veut en plus être sélective et elle ne le cache pas. Elle veut interdire toute expression et toute action aux partis d'extrême gauche et aux partis nationalistes catalans, basques et galiciens.

Elle veut aussi se faire cosure aux aspirations du peuple et de la classe ouvrière. Elle veut nier les droits nationaux des peuples catalan, basque, et galicien en leur refusant un simple statut d'autonomie.

Le continuisme de Juan Carlos, en accord avec l'opposition modérée, veut tout simplement défendre les intérêts des classes sociales qui ont soutenu le franquisme en se dotant d'un nouvel appareil d'Etat et policier soi-disant plus " démocratique ". Ils prétendent éviter à tout prix de remettre le pouvoir à ceux qui ont combattu pendant plus de 40 ans contre le franquisme, c'est-à-dire la classe ouvrière, l'ensemble des classes populaires et les peuples catalan, basque et galicien.

Cette prétendue " démocratisation " sélective et dans l'" ordre " (bourgeois) avec la création d'un Etat fort et policier, suffit à Giscard pour accepter l'Fspagne dans le marché commun.

L'entrée de ce pays au marché commun aura de graves conséquences sur le plan économique en Catalogne-Nord, en particulier en ce qui concerne l'agriculture.

C'est ainsi que Giscard et Juan Carlos braquent les paysans catalans du nord et du sud entre-eux, alors qu'ils ont les mêmes problèmes. Il ne faut pas avoir une attitude sectaire et raciste contre les " Espagnols " (c'est-à-dire les Catalans de l'autre côté) sous couvert d'intérêts divergents, car l'antagonisme se situe entre les classes populaires catalanes de part et d'autre des Pyrénées et la bourgeoisie dont les intérêts sont si bien représentés par Giscard et Juan Carlos. Aujourd'hui, ils se rencontrent pour mieux planifier l'oppression des peuples catalan et basque et l'exploitation des classes populaires de tous les peuples de l'Etat espagnol.

Nous devons donc exiger l'amnistie de tous les prisonniers politiques, la législation de tous les partis politiques, ainsi que le statut d'autonomie pour les pays catalans, le pays basque et la Galice.

Notre dénonciation de ce voyage doit être ferme.

ASSEZ !

Qu'on nous matraque à coup de "plan Barre",qu'on nous intoxique avec "allez les verts" ou avec un lointain Jimmy Carter ou plus près de nous qu'on nous normalise avec un Bourdigou rasé et un Canigou miné - nous n'avons plus qu'à nous cramponner à cette terre qu'on veut nous arracher.
Est-ce GiscardPonia -copaincopain de Joan Car losFraga - qui nous inspireront la confiance? devons nous croire les assurances de l'auteur de "démocratie française" quand chaque jour qui passe semble nous rapprocher du départ de la terre à la ville, de la ville à la capitale ? Que doit-il croire l'ouvrier qui voit son salaire effectif réduit par le soi-disant plan anti-inflation ? Qui doit-il croire le paysan blousé par la soi-disant aide pour cause de sécheresse - cause politique -oui - visant ceux qu'on a trop voulu flatter en les traitant "d'entrepreneur " ?
Non, nous ne pouvons compter sur le gouvernement et les institutions d'un état qui nous réduit au chômage, à la misère et à l'exil.
Alors, nous travailleurs de Catalogne Nord accorderons nous notre confiance à ceux qui depuis des décennies proclament représenter les interêts des masses travailleuses, se disent l'avant garde de la classe ouvrière.
N'oublions pas que certains d'entre eux ont aujourd'hui honte de s'appeler le parti du prolétariat. Tout comme toute la "gauche" hexagonale a honte de la classe ouvrière, a honte des paysans travailleurs qui luttent, a honte enfin du socialisme, tout ça pour conquérir la "majorité" électorale d'un état irrémédiablement bourgeois.
Non ! il n'est plus temps, pour nous ouvriers et paysans de Catalogne-Nord, d'hésiter entre une "majorité" et une "opposition" dont le seul but est la conquête du pouvoir dans un état qui n'a fait que nous opprimér et nous réduire à la misère.
Clairement, nous devons le crier, notre seule issue est dans la lutte résolue pour la réalisation de notre revendication fondamentale VOLEM VIURE I TREBALLAR AL PAIS.
Et cette revendication ne sera réalisée que par un chemin, l'autonomie.

UN MEDECIN AU CHEVET DU MALADE

La social maffia de la côte d'azur qui a en plus un bel os ministériel à ronger, Jacques MEDECIN est venu au chevet du malade Paul ALDUY. Ce dernier souffre d'histérie pré-électorale. Il s'agite comme un diable. Le médecin a même eu un mot gentil pour la droite fleurie: CAMO. Ce qui du coup accrédite encore plus l'idée que l'on va vers l'union sacrée de la droite aux municipales. Evidemment on a coupé du raban et débité des inepties notamment sur les bienfaits du tourisme. Il est de la plus haute importance de lui permettre au mois de mars, lui et sa colla, d'aller bénéficier d'un très long séjour de vacances. Exit la socialmafia.

LE COMBAT CONTINUE...

C'est un point possitif de constater qu'au fil des jours, les idées que nous défendons sont adoptées -en part- par les organisations politiques et syndicales de l'etat français. Les syndicats et les partis de gauche hexagonaux, après avoir repris notre vieille revendication "vivre et travailler au pays" s'interessent maintenant à l'aspect culturel de la lutte des nationalités "interdites". Ainsi par exemple, la C.F.D.T., lors du dernier congrès de la Fédération des cheminots organise une soirée occitane : montage diapo sur l'histoire de l'occitanie, tour de chant de Claude Marti, et un débat avec Robert LAFONT, Michel ROMAIN et J. HUILLIER du MIVOC.
Ainsi, lors de la dernière manifestation contre le chomage à Montpellier - toujours ce sacré "centralisme régional"- organisée par la CGT, la CFDT, et la FEN, une forte délégation "catalane" avec drapeaux et une immense "bandera" en front.
Ainsi le PCF crée une commission d'étude pour la culture catalane et organise à Perpinyà un colloque sur celle-ci, avec la collaboration de "catalanistes distingués" comme Jordi PereCerdà ou Gerard Vassalls.
Si tout cela n'est encore qu'un pas timide et prudent - on ne remet pas en cause la nation et la culture françaises - on se garde bien de faire l'analyse politique et économique de la situation des " nationalités minoritaires" de l'hexagone - on se limite au plan culturel - ... il apparait que ce pas est positif dans la mesure ou il s'agit d'une reconnaissance de fait d'un droit à exister. Nous sommes persuadés, qu'une fois passées les apréhensions des échéances électorales, et , qui sait, une fois la gauche du programme commun au pouvoir, le problème abordé prudemment et par opportunisme aujourd'hui, le sera avec plus de conviction demain.
C'est pourquoi , nous continuerons, en dépit de toutes les défections et kolaborations de certains catalanistes à lutter sur notre terrain :
celui de la défense des travailleurs et du peuple catalan pour la conquête de leurs droits imprescriptibles, dans un socialisme original créé par les masses laborieuses concernées. Ce socialisme, étape vers la société communiste, ne peut trouver son aboutissement que dans l'autonomie réelle de la catalunya-nord. C'est aux travailleurs catalans d'organiser leur futur; ce ne sont pas des maitres de Paris ou de Montpellier que nous voulons !

G. VASSALLS

La ciència pensa malament

Dins el finestró català (2) de l'Indépendant el Sr. G. VASSAILS es plantejava la qüestió "Que cal fer?" Qüestió enèrgica resposta dèbil; diu: cal ajudar l'esquerra francesa.

En VASSAILS comparteix amb els intellectuals catalanistes del passat la visió catastrofica del nostre futur. Som els darrers. Allavores aquells aixecaven per l'edificació dels erudits dels segles a venir una mena de monument literari que pogui resistir a la proba del temps. Un monument que els hi permeti de pensar: vet aqui el cant del cigne dels "rossellonesos". Però malgrat el seu pessimisme En VASSAILS vol esperar. No es resigna pas i té rao.

Tanmateix (3) el seu pessimisme, una estranya incomprehensió dels processos historics del despertament dels pobles, una lectura potser unilateral del nostre passat, el condueixen a actituds i posicions reaccionaries. La por condueix sempre a la reacció. La gran por d'En VASSAILS és lamort de la catalanitat a CATALUNYA NORD. Aquesta catalanitat la veu tan febla, tan rebaixada, tan esquifida que es vol posar a l'abast de la seva miseria.

Culturalment el degà de TANANARIVE(4) té un arbre a davant dels ulls que l'impedeix de veure el bosc. L'arbre ésel que es pot anomenar l'especificitat nord-catalana (en diria més aviat "rossellonesa"). Dins el conjunt català existeix sense cap dubte una especificitat septentrional. Seria absurd i contraproduent negar-ho. Però és tan absurd sistematitzar l'espécificitat, fins al punt de descuidar l'unitat. La potinga "rossellonesa" que VASSAILS vol donar al poble és pitjor que el mal. Segur que l'acabarà, el malalt rossellonès" perquè el talla de les seves arrels més fondes que li permetrien reviscolar-se. I aquestes arrels són, volgui o no, catalanes. La seva revisió del sistema ortogràfic d'En FABRA i de l'institut d'estudis catalans és un mal servei que fa a la causa catalana. Avui dia creiem que la rossellonitis que En VASSAILS malda per imposar és un virus mortal pel nostre poble. Podria ser mortal. Però per sort el nostre poble està recuperant la seva identitat. I no seran pas les construccions arbitraries d'En VASSAILS (la seva ortografia és tal que hom pot parlar del vassallenc més aviat que del rossellonès) que impediran aquesta recuperació. Però no l'ajudaran en rès, al contrari.

Tant linguisticament com culturalment el tret decisiu és l'unitat dels Països Catalans: de SALSES a GUARDAMAR ide FRAGA fins a MAO(4bis)

En quant a la llengua la gran subdivisió del català es fa entre el català oriental i el català occidental. La nostra parla - el català septentrional és un subdialecte del primer amb el català centralel català insular i el català alguerès. Però CATALUNYA NORD no és pas linguisticament homogènia. Part del VALLESPIR, l'àrea de BANULS de la MARENDA, l'Alt Conflent i l' ALTA CERDANYA juntament amb la CERDANYA BAIXA, el Ripollès, el Nord de la GARROTXA d'Olot i de l'EMPORDA constitueixen una mena de transició entre el català septentrional i el català central.

Si doncs hi han més diferències entre la llengua que es parla al País València i la llengua del Principat que no pas entre aquesta i el català septentrional com pot explicar En VASSAILS que els Valèncians acceptin unanimament les normes ortogràfiques de l'I.E.C.? Excepte el Sr. OMBUENA.(5)

Una de les idees del President de l'Universitat Catalana d'Estiu (6) és que el Català que parlem és una llengua de transició amb l'occità. Els linguistes han mostrat fa temps que la frontera linguisticaentre català i occità era ben clara excepte en tres racons (CAPCIR, part del FENOLLEDES VINGRAU) on hi ha un fenomen de transicioentre les dues llengues. Que hi hagin en el català septentrional uns manlleus lexicals a l'occità és cosa evidenta. Però no va més enllà d'una influència normal entre dues parles. A aquesta diferència linguistica correspon una consciència popular de diferència. Aquesta arriba fins al xovinisme (7). El moviment popular per designar l'autovia (8) la CATALANA enlloc de la LANGUEDOCIENNE ha sigut l'expressió clara d'aquesta consciència de diferència.

El que hi ha de curios és que aquesta teoria neix en el moment on els centralistes fan tot el possible per popularitzar a CATALUNYA NORD la pretesa regió LANGUEDOC-ROUSSILLON. Això quan aquesta creació burocràtica significa pel nostre pais alienació i robo suplementari. Aixi que el P.C.F. acaba d'organitzar a PERPINYA una diada d'Estudi - perdoneu: d'Etudes régionales occitanes. En G. VASSAILS ben entès hi participava i hauria anat fins a declarar segons l'informe que en va donar l'Indépendant que hi hauria a C.N. una cultura franco-catalana (9). Però com que no hi erem i que aix nos sembla massa gros no ho comentarem.

Contrariament a alguns estem convençuts que En VASSAILS és un home de bona fe. Si s'enganya no vol pas enganyar. Però hi ha una coincidència entre una voluntat polica de perseguir sota la mascara del progressisme la destrucció del nostre poble i les teories "rossellonesés" del degà de TANANARIVE. Degut a aquesta coincidència i sobre tot en el moment on en l'aspecte politic l'autor de "la ciència no pensa" es decanta cap a aquestes forces,ens veiem obligats de denunciar unes teories que afebleixen l'unitat del nostre poble i atempten a l'integri

tat de sa llengua, poble i llengua que estant sotmesos a l'opressió dels Estats imperialistes, i que no poden permetre's el luxe de ser atacades de l'interior. Les teories d'En VASSAILS són armes noves pels enemics de la nostra llengua i de la nostra cultura, armes tant més perilloses que són forjades per un catalanista distingit.

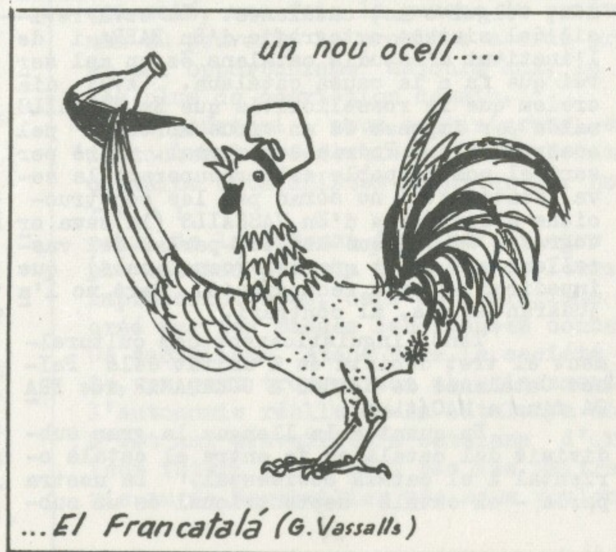
En l'article suara (10) al.ludit el President de l'Universitat Catalana d'Estiu justifica la seva posició per la feblesa dels partits politics nord-catalans i per l'arrelament popular dels partits francesos. Implicitament creu aquells capaços d'evolució en quant als nostres drets.

La primera qüestió que cal plantejar a En VASSAILS és quina esquerra? l'esquerra revolucionaria? l'esquerra d'En Gaston PAMS (11)? l'esquerra reformista? El problema és que a CATALUNYA NORD la socialmafia representada per En GASTON PAMS que ven el pais a qui més paga (als japonesos del grup capitalista SEIBU per exemple o als bancs alemanys) i l'esquerra reformista són estretament lligades. El problema també és que l'esquerra francesa demostra cada vegada més un xovinisme francès descabdellat. (veure per exemple en quant al PCF l'article publicat en la Falç nº 31). Aleshores les concessions culturals que fan són reduides al minim. Cal pas que la cultura esdevingui una expressió popular real, cal pas que la vida del nostre pais torni a ser realment catalana perquè ben entès això plantejaria un problema politic. Cal mantenir la cultura com una cosa abstracta deslligada de la vida. Una cosa d'especialistes. Altrament dit cal matar-la suaument, multiplicant les declaracions de bona intenció. I de tota manera la finalitat és "enriquir" França per la diversitat de les cultures "regionals". Això vol dir que les possibilitats d'expressió del nostre poble seran subordinades als interessos, als menesters, de la classe al poder. Seran marginals. Tot els empenyarà cap al folklore (en el sentit pejoratiu de la paraula). La cultura és la vida humana col.lectiva. No hi haurà cultura catalana a CATALUNYA NORD si no lluitem i aconseguim un poder politic nord-català. Perquè avuidia la possibilitat de sobreviure a CATALUNYA NORD passa per la lluita. No és cap atzar si els unics casos de recatalanització de joves s'encontren en els partits politics nord-catalans. Amb el PCF al poder tindrem potser més català a escola i més català a la ràdio però la davallada continuarà si no hi ha el combat per la recuperació total de les nostres llibertats.

Es per això que creiem que enlloc de catalanitzar l'esquerra francesa de CATALUNYA NORD les posicions d'En VASSAILS afrancesen el moviment cultural català o en tot cas aquesta franja del moviment cultural que pot ser influenciada per ell.

Una de les altres idees claus del degà de TANANARIVE i que procedeix de la mateixa desconfiança en la capacitat de recuperació del nostre poble és que l'intervenció politica sud-catalana a CATALUNYA NORD. és indesitjable i seria contraproduent. Com admetre que els intercanvis peguin limitar-se als llibres i a les inversions capitalistes que En VASSAILS d'altra banda considera com positius; l'intervenció politica es fa cada dia a nivell de les burgesies catalanes d'ambdues CATALUNYA; i els comunistes catalans hauriem de deixar en nom dels prejudicis creats pels imperialistes, els burgeses preparar la salsa d'una explotació pancatalana! Poc a poc els treballadors d'un costat i de l'altre superaran els prejudicis. Poc a poc amb la multiplicació dels intercanvis s'envisen que pertanyen al mateix poble i que han sigut enganyats pels estats imperialistes francès i espanyol. Poc a poc tindran clara la necessitat de la reunificació del nostre poble. Dir que no cal intervènció politica és somniar. El que és important és veure quins interessos l'intervènció afavoritza. L'ESQUERRA és de moment un partit independent de qualsevol força politica dels paisos sud-catalans. Però creiem en la necessitat de la construcció d'un partit comunista a nivell de tots els Països Catalans.

Altre somni mistificador o refugi del President del'U.C.E.: la regió transfronterera. Veu la solució a llarg termini en una mena d'euroregió catalana que es constituiria per damunt de la frontera. L'experiència historica ens ensenya que les fronteres que migparteixen els pobles s'esborren pas aixi per art d'encantament o pel recurs a una Europa mitica. L'entrada de l'estat espanyol a dintre del Mercat comu accelerarà la destrucció del nostre poble. Afavorirà segurament les relacions entre Estat espanyol i francès però no pas entre les dues CATALUNYA. De fet aquest somni procedeix del refus d'encarar-se amb la realitat nostra. Contra l'opressió imperialista l'unica alternativa és la lluita del poble pel seu alliberament nacional i de classe. Els pobles oprimits només poden confiar amb la llur propia lluita, amb la llur perseverancia en el combat per la llibertat i la democràcia.

...El Francatalá (G.Vassalls)

(1) en G. Vassalls és autor d'un llibre publicat a Barcelona per Edicions 62 que té per titol "la ciencia no pensa"

(2) la petita cronica en català a carrec d'en P. Verdaguer que 3 o 4 vegades la setmana publica l'Indep.

(3) : cependant.

(4) En Vassalls ha sigut dins el marc de la "coopération" profesor i degà de la Fac. de Ciencia de la capital malgaxa. Recordem que la "cooperation" és un dels instruments del neocolonialisme francès.

(4 bis) Son els pobles més al nord (Salses) al sud (Guardamar) a l'oest (Fraga) a l'est (Mao a l'illa de Menorca). Es la denominació tradicional per designar l'extensio de les terres catalanes.

(5) En el moment on graciès a l'esforç d'homes com En Joan Fuster o En Vicent Andreu Estelles el poble del pais valencia començava de prendre consciencia de pertanyer al mon cultural català, el senyor OMBRENA va intentar demostrar que les influencies ara arabs sus del català del pais valencia eren tal que havia esdevingut una llengua distinta. La finalitat era evidentment la de dividir per mantenir l'imperialisme espanyol.

(6) En Vassalls ha sigut nomenat President de l'UCE pel Consell d'administració del GREC d'ençà del 1973

(7) Aquest xovinisme es nota per la generalització de l'us de la paraula "gavatx" per designar els occitans. De fet aquest mot recorda un odi que potser s'explica historicament pel fet que la monarquia francesa ha utilitzat occitans per afrancesar-nos. (com va utilitzar els Miquelets catalans contra els protestants de les Cevennes : "divide ut umperes"...)

(8) l'autovia, proposició d'en Lluis Creixell per autopista (castellanisme) vegeu el seu diccionari basic.

(9) Indep. du 24/10/76. ... " Mais quel occitan, quelle culture enseigner? pas la culture bourgeoise dira Marie Rouanet. Faut-il se rallier à l'idée d'un occitan ou d'un catalan normalisé? Non dit un représentant de la region Provence Cote d'Azur qui introduit la notion de "francitan". (Vassalls parlera dans le même sens d'un francatalan).

(10) no fa gaire.

(11) Vice President dels radicals d'esquerra al Parlement francès és President d'aquesta instrument de colonització i de corrupció que se'n diu la SEMETA-el Lydia es la seva obra com també la destrucció del nostre litoral.

PERMANENCIES FALÇ-ECT

El nostre local 10, carrer Foy a PERPINYA és obert cada dia de 17.30 a 19 h. i els Dissabte de 16.30 a 18.30. Hi trobareu : una llibreria militant, una biblioteca catalana, les revistes dels pobles en lluita, l'informació que necessiteu.

REFUGIATS

D'ençà de la mort de Franco, les classes dominants espanyoles han tractat de crear el miratge que s'estava duent un procés democratitzador a tot l'Estat mitjançant una campanya a nivell dels mitjans d'informacio i d'altres fets com la darrera visita del rei Juan Carles a l'Estat Francès. Malgrat la netaja de façana que s'ha produit, els problemes continuen essent els mateixos amb un agreujament cada cop més gran de la situacio economica que evidentment empitjora la situacio de les classes populars. Davant aquesta situacio, les mobilitzacions populars van en augment no tan sols basades en reivindicacions economiques sino cada cop amb un contingut politic més clar,per la conquesta d'unes llibertats que permetin la liquidacio de la dictadura, encara intacte en tots els seus mecanismes de dominacio (lleis, institucions, cossos repressius, etc.)

Un dels elements que posen clarament de relleu el caracter continuista de l'actual règim respecte al franquisme, és el de la situacio del presos i exiliats politics. Les mobilitzacions per l'amnistia total han forçat el govern a concedir "indults" parcials, tractant aixi d'aturar la lluita de les classes populars i de donar una falsa imatge democràtica de cara a Europa, alhora que s'endureix la situacio ales presons i mitjançant l'acord del govern francés i espanyol s'incrementa la re pressio i control damunt els refugiats politics. La darrera reunio Ponia-Martin Villa, amb el pretextde prendre una mesura de seguretat entorn del viatge de Juan Garlos ha donat com fruit un enduriment de la situacio dels refugiats politcs a l'Estat francès. A Euskadi 70 lluitadors revolucionàris refugiats han estat deportats a d'altres departaments estretament vigilats dia i nit per la policia. A Catalunya-Nord s'han efectuat a 5 hores del mati a casa dels refugiats escorcolls i s'han produit detencions durant unes hores amb explicacions poc clares per part de la policia. D'altra banda la concessio dels passaports és totalment arbitrària i en el cas en què es dona, aquest son vàlids per periodes molts curts de temps i en alguns casos confeccionats de manera que afavoreixen la repressio de la policia espanyola per mitja d'una fàcil identificacio. Aixi doncs el retorn és d'una total inseguritat.

CRONICA de TOTHOM

C'est avec consternation que les démocrates de tous les pays voient comment le pouvoir républicain en France soutient le régime dictatorial en Espagne. Une preuve de plus est la visite en Octobre de cette tête guignolesque de l'hydre fasciste qui sera reçue en grande pompe comme" légitime représentant d'un pays en voie de démocratisation" (et on n'a pas honte...)

Ces quelques lignes sont un appel du fond du coeur à tous les démocrates français, espagnols et autres pour qu'ils manifestent leur désaccord durand le séjour de ces"représentants" de l'Espagne en France.

Nous envisageons des grèves, mais peut-être une manifestation de tous les jours, à tous les niveaux serait-elle plus efficace?

Nous signons bien sur d'un nom de guerre, même en France. A qui la faute?

FALCO

Chers camarades,
suite à votre article"el P "c" F i el probleme català " (La Falç Oct. 76), je vous communique quelques indications sur l'attitude de "nos" 2 PC par rapport au problème basque. Celles-ci peuvent, je pense, interesser vos lecteurs en leur fournissant des éléments de comparaison.

1) <u>Le PCF et Euskadi Nord</u>
(c'est à dire la partie du Pays Basque sous domination de l'etat français). Bien que chez nous la situation est différente de la Catalogne Nord, en ce sens que la droite y est très majoritaire pour le moment (près des 2/3 des voix pour Giscard en 1974), l'attitude du PCF des "Pyrénées Atlantiques" doit vous rappeler quelque chose. En effet, le PCF nie toute réalité du fait national basque de ce coté-ci de la frontière. Pour lui, il ne s'agit que d'un problème d'économie "régionale", à l'échelon de l'ensemble de l'Aquitaine. Sans oublier les habituelles tirades sur l'unité séculaire du "peuple français" et ces "séparatistes "dont le seul but est de diviser les travailleurs pour le plus grand bien du patronat. D'autre part, et ce qui est pire, il refuse aussi de prendre en compte les revendications simplement culturelles. Ainsi il est pratiquement absent des efforts qui sont fait pour défendre la langue (il hésite même encore à engager des chanteurs basques pour ses fêtes locales...). Il a longtemps critiqué de manière virulente les "ikastolas" (écoles maternelles et primaires en langue basque), y voyant une attaque contre... l'école laïque. Il tend toute fois depuis quelque temps à mettre ces attaques en sourdine, vu le succès populaire croissant de ces écoles et le fait que des militants du PCF... y participent de plus en plus.
Sur le terrain, le PCF refuse tout contact avec les organisations basques. Par le biais de la CGT, il entend aussi isoler les travailleurs militants basques, ce qui n'est pas sans susciter d'ailleurs de nombreuses désaprobations chez les militants cégétistes. Ces positions deviendront pourtant, rapidement insoutenables vu l'impact croissant de nos idées, en particulier chez les jeunes (d'autant plus que le PCF est faiblement implanté chez nous, en fin de compte.)

2) <u>le PC de Euskadi</u> (= la branche d'Euskadi - Sud du PC espagnol).
Vu l'ampleur de la conscience nationale en Euskadi sud, le PC ne peut évidemment pas se permettre d'adopter une position semblable à son homologue français. Son attitude ressemble ici à celle du PSUC. Elle consiste à réclamer l'autonomie pour Euskadi sud en précisant que c'est en fait, le meilleur moyen de sauvegarder l'unité de l'Etat. Ainsi le PC adopte tout le décorum patriotique (drapeaux basques, etc...). Il est en celà servi par la présence en son s sein de grands intellectuels et écrivians basques et par la conscience authentiquement patriotique d'une bonne partie de sa base, dupée par sa direction. Mais, à l'épreuve des faits, cette façade tombe : ainsi le PC s'est retiré de l'appel à célébrer cette année l'Aberri Eguna (fête nationale basque). Il a même parlé de "marche verte" sur la Navarre où devait se célébrer la journée (ressucitant ainsi les mythes de la droite selon lesquels la Navarre ne fait pas partie du Pays Basque). D'autre part, il a condamné (comme d'ailleurs l'oppositions espagnole et le P "N" V) avec une intensité indécente l'exécution d'Aralure par nos camarades de ETA-militarra au début du mois. e PC cherche à réintégrer le "gouvernement basque", vieil instrument du "nationalisme" bourgeois (il en fut exclu en 1948 à cause de la guerre froide et à redoner vie à cette institution discréditée. (le MCE, organisation "maoiste" locale , n'est d'ailleurs pas loin de cette position). Enfin il a lancé à grands frais un luxueux hebdomadaire de qualité ("Berriak") à coloration "patriotique" marquée (et ne craignant pas le

llibres

EDICIONS E.C.T.

L. Planes.- el petit llibre de Catalunya Nord
9,00 F

MAO TSE TUNG.- "Citacions".
10,00 F

J.P. Sartre. - "Sobre la lluita basca".
6,00 F

Collecció LA FALC (10 n°)
12,00 F

LA FALC n° anteriors
3,00 F

J.L. Vilarnau.- Introduction à une problématique coloniale.Base et superstructure en CATALOGNE NORD.
subscripció 15,00 F

EDICIONS LA MAGRANA.

Jordi Moners.- Sintesi d'historia dels Països Catalans.
11,00 F

Joan Fuster.- Un país sense política.
21,00 F

tots els titols de les EDICIONS CATALANES DE PARIS.

tots els titols de les EDICIONS TERRA NOSTRA. Prades.

Lluis Creixell.- Diccionari bàsic francès - català.
25,00 F.

ridicule : ainsi un des numéros "offrait" un "drapeau basque pour tous" imprimé sur deux pages). A Madrid, les représentants du PC de Euskadi (=ceux du PC espagnol) dans la coordination Démocratique ont, concessions après concessions, dernièrement abandonné toute référence aux "nationalités" dans les négociations à ouvrir avec le gouvernement. Telles est l'image de ce parti "patriotique". Comme pour le PSUC, il parait clair que d'importants tiraillements vont apparaitre au sein de la base du PCEus.
Il faut alors espérer que de larges fractions des masses ouvrières influencées en partie par le PC sauront rompre avec lui (signalons que des cadres ouvriers du PC ont déjà rompu et formé le petit groupe EKAB qui se déclare en faveur du "marxisme national basque ").

Salutations internationalistes.

un militant d'EHAS

(Euskal Herriko Alderdi So ialista - Parti Socialiste du Peuple Basque).

RECORD D'ESTIU

Torrar-se , matí i tarda, allargassats al repetell del sol, fins a ésser pell-cremats i perfectament escalivats com un pebrot de part davant i de part darrera. Això és la feina apressant i exquisida (?) del devesall de gent forana que s'escampa a la darreria de juny pels pobles, platges i raconets del nostre litoral. Com un eixam desordenat s'implanten i s'estaran aquí fins al començament de setembre,quan ja el temps comença de girar. Ja ha precedit aquest desplaçament humà tota la infraestructura d'una fauna especifica que vol acollir la gran gentada d'estiu en les seues botigues, als seus afartadors, als seus llocs nocturns. La fauna especifica i migratoria també forastera sovint, vol fer el seu agost. Del Barcarès fins a passat Cotlliure no és un formiguer sinó més aviat un podrimener de culs, anques , braços, cames. Es el regne del cos contra cos, de l'apinyament humà, a través de les escletxes perceptibles d'una marenda que tendeix a contracor a convertir-se en una paret de morter fort : vinga edificis nous, vinga urbanitzacions noves, vinga aixo, vinga allò... Aviat ja no quedarà cap pam de sorra , cap pam de roca per poder retrobar i sentir intimament la natura en la seua nuesa normal.
Per l'estiuejant serios i corrent, el ritme qüotidià és força clar : platja/casa.. casa/platja : torrada de l'esquena, del ventre, del llombrigol, del clatell, del dit gros del peu, de la punta del nas; no cal deixar de costat cap raco de l'anatemia. Acadèmicament la gran gentada d'estiu fa xipa-xipa dins l'aigua quan la mar és d'oli, també cal dir que la gran gentada va vestida com cal : tapa el que cal tapar; amunt i avall de platja hi ha unes paies , uns fotrals de paies, que semblen fer com més curt millor el tros de roba que pertocaria a l'anquer o a la sina : Tothom s'hi avé. Hi ha paios musculosos , ben fotuts, hi ha paios primets i magrantins. Hi ha uns peluts i uns pelats, n'hi ha drets d'esquenes i de geperuts. Tot aixo ramena i s'espolsa, xerra, pensa (?). Tot això tornarà l'any qui vé, hi haurà encara més apinyament, més brutícia per la sorra i la mar, més vetures per les carreteres. Més bellesa (?), més quietud(?) més riquesa per a nosaltres (?)...
A la nit pels nitaires hi ha la desfilada de les gran "vedettes" hexagonals amb, és clar un repertori hexagonal, hi ha els " nigt club" o les "boites".
Hi ha sardinades fins i tot xucrutades... Ningu no s'adona que tot és una carnavalada ...

Galceràn de Pinos.

HOMENATGE A COMPANYS

Desdel 1944 els nostres compatriotes sud-catalans reten homenatge a la memoria del President martiri Lluis COMPANYS. Des de la nèixènça de la nostra organització cada any una delegació de la Falç participa a l'acte d'homenatge. Donem a continuació un extracte del Parlament del company GARCIA CASTELLET i el text del missatge que el President de la generalitat va enviar i que va ser llegit pe Sr. BATISTA i ROCA.

Dia vindrà n'estic segur que tot Catalunya recordarà i estimara el patriòtic gest dels Catalans exiliats del Principat que han trobat acollida al Rossello, que a travès de tots els perills i vicisituds de tota mena, no han deixat mai d'honorar la vida del President Companys, plena de sacrificis i a tot hora al servei del nostre poble.

La seva total fidelitat als seus ideals... avui i sempre ha de mereixer el nostre profund reconeixement i la nostra més fervorosa admiració.

El nostre President Companys, cada dia que passa és més present en la nostra vida nacional ;avui més que mai, representa un abrandat exemple a no oblidar i a seguir, car és la única manera d'esperonar, encara mès, els nostres anhels de llibertat i per tant restablir la Generalitat de Catalunya que per a mantenir-la i defensar-la donà la seva preciosa vida.

Permeteu-me també que us digui, Catalans, que , en el transcurs de tots aquests anys, la vostra presencia en aquesta diada representa una irreversible afirmacio de la nostra personalitat nacional i la vostra veu que ha ressonat més enllà del Canigo, ha estat un crit de revolta pel crim comès contra el President Companys.

Avui honoreu de nou el nostre President Màrtir i tots els exiliats sepultats en aquesta terra catalana del Rossello, i us agrairé que en aquest acte hi vegeu també la meva fervorosa adhesio i representacio, com també la de tot el nostre poble.

Al mateix temps el nostre fervent anhel de que ben aviat poguem celebrar-lo en la nostra Catalunya gaudint de llibertat i de benestar.

Josep TARRADELLAS
President de la Generalitat de Catalunya
Octubre del 1976.

PARLAMENT D'EN GARCIA CASTELLET (extractes)

I perqué entenem que també cada dia que passa esdevé historia, i que aquesta farà justicia, els aqui reunits qu procedim de diferents tendències politiques socials de casa nostra, agermanats per la fè i l'esperança, i indiferents en aquells dels nostres ja descreients i en els que amb commiseracio ens consideraven uns il.lusos, any darrera any, a vegades pocs, a vegades més, avui ja molts, hem vingut en aquest cementiri a retre l'homenatge que es mereixen el President i els martirs anonims de la causa nostrada, perqué si morir és una incidència fatal i humana que ningu hi pot escapar, morir per la Patria, la Justicia i la Llibertat, es propi dels herois, d'homes valents que sacrifiquen la seva vida perquè els seus ideals visquin.

... Ha passat un altre any, i si en el passat ens sentiem animats, en aquest ens en sentim encara més perqué la confiança que en els dies més tristos i dificils del nostre exili varem guardar, s'afirma. Catalunya, la nostra estimada Catalunya, malgrat les profundes ferides que la guerra li deixà, i la repressio, por, privacions i l'opressio constant que ha sofert, es redreça de nou amb actitut ferma i resolta per alliberar-se ....

.... D'aleshores ençà, Franco acabà per morir-se i el règim que amb ell era simbolicament monarquic s'autodeterminat de fet en una monarquia, una monarquia que voldria semblar democratica, pero com no s'ha cambiat rès de substancial i son vigents les mateixes lleis, un dia es tolera el que l'endemà es prohibeix, o es prohibeix el que el dia abans es tolerava; ambigüatat que no ha desarmat pas a l'oposicio, ans al contrari, ella accentua la seva accio i fa sentir més fort el clam en pro de l'amnistia, per les llibertats politiques i sindicals, i per la reinstauracio de la Generalitat de Catalunya, pero malauradament aquella unitat que esperavem, l'unitat forta i eficaç de l'accio de totes les forces catalanes d'oposicio, no s'ha aconseguit encara. Han sorgit un devesall de grups que pretenen esdevenir un partit, i molts partits d'anagrames ressemblants i amb els mateixos principis i objectius, i dos organismes Unitaris que els representa, que malgrat el gran entusiasme que posen en la seva coratjosa accio no han aconseguit a coordinar o fondre els seus lloables esforços. I aquesta dispersio de forces i de valors es de doldre, doncs no solament produeix confusio en la major part de l'opinio catalana, es sobretot una dispersio que de perllongar-se massa podria comprometre tots els sacrificis que s'han fet per arribar a la situacio d'avui, que podria posar en perill les possibilitats que torna tenir Catalunya de fer prevaldre la seva personalitat.

... I perqué mantenim la confiança de sempre amb els nostres germans de l'interior que tant han sofert i que tants sacrificis han fet, estem convençuts que a no trigar es produirà el necessari gran moviment d'unitat de les forces catalanes , unitat que faria possible, d'acord amb l'honorable President de la Generalitat Josep Tarradellas de constituir l'Assemblea Nacional de Catalunya provisional, primer grao escendent vers l'assoliment de totes les nostres aspiracions.

Els vençuts que varem abandonar la patria i que no varem creure mai que ella es dongués per vençuda, sabiem que un poble quan es torna a posar en marxa li cal molt de cami a fer, i si la marxa ha estat penosa i han calgut sacrificis per a seguir endavant per aquest llarg cami, avui el nostre poble es troba en el tombant decisiu d'aquest, i ja no podrà aturar-se emportat com està de fè patriotica i de set de justicia i llibertat; ideals que per a defensar-los, milers d'homes dongueren la vida i que trenta sis anys desprès, malgrat la prohibicio de les autoritats del regim, el poble català ha començat a commemorar publicament fent-se seves aquelles paraules memorables; Tornarem a sofrir, tornarem a lluitar tornarem a vencer.

Nosaltres com cada vegada que ens em retrobat en aqui, reprendrem el crit que sorgui dels llavis del President de Catalunya instants abans que els fusells que tenia davant l'enmudissin per a sempre : - Visca la Republica ! Visca Catalunya.

AJUDEU LA NOSTRA BIBLIOTECA

Quan va nèixer el nostre moviment amb el CREA una de les nostres preocupacions major va ser constituir un instrument de treball i de reflexiò col.lectiu. Els pocs intel.lectuals que tenien llibres i revistes en català es guardaven això com un tresor. El fons de la biblioteca municipal era ric d'obres d'abans de la guerra però no tenia res d'actual. Doncs la creaciò d'una biblioteca cultural i politica catalana ha sigut una de les nostres tasques.

Avui dia la nostra biblioteca té uns 750 llibres i llibrets. Tenim també prop de 5.000 exemplars de revistes que representen uns dos cent titols. La temàtica major de la nostra biblioteca és ben entès lluita d'alliberament nacional i socialisme. Les temàtiques secundàries sòn cultura catalana i també CATALUNYA NORD. El diccionari general de la llengua catalana d'En Pompeu FABRA no és gens molestat de tenir com a vei les citacions d'En MAO en Català (d'aquest en tenim força puix que l'hem editat nosaltres) o "Le nazione prohibite" d'En Sergio SALVI. En quant a les revistes tenim pels intercanvis amb la Falç certes revistes de les nacions oprimides de l'hexagon (Embata i EUSKALDUNAK per EUZKADI NORD; Le peuple breton, Sav Breizh, PDG per BRETANYA; ARRITI, Populu Corsu, per CORSEGA, ROT un WIS, et les cahiers du bilinguisme per Alsacia etc; Lutte occitane, Revolum, Oc, Vida nova, Occitania nova, Occitanie libertaire, Lu lugar, Poble d'Oc etc.); revistes dels Paisos Catalans com CANIGO, SERRA d'OR, LLUITA, (la del PSAN i la del PSANP), TREBALL del PSUC (però ultimament obliden de nos l'enviar...),etc, TERRA NOSTRA, TERRES CATALANES, SANT JOAN i BARRES, MASSANA etc.

El nostre fons de llibre s'ha sobretot enriquit gràcies als donatius d'autors (Pere VERDAGUER o SALVI per exemple) o als donatius d'editorials (Edicions catalanes de Paris o la Magrana per exemple). Preguem els editors i autors de nos fer un servei gratuit dels llibres que van editant i que presenten un interès per a nosaltres (llibres important del punt de vista cultural, o llibres relatius al tema: lluita d'alliberament nacional i lluita de classes a tot arreu) Intentarem eixamplar la rubrica "LLIBRES" de la Falç per donar a conèixer els que nos semblen més interessant amb un comentari critic. Demanem també als redactors de revista dels Paisos sud-catalans de fer intercanvi amb "la Falç". (No tenim cap revista de les illes!). Fem una crida a vells militants que tenen llibres o revistes en doble o que se'ls sabem de memoria de pensar amb nosaltres. I també als que voldrien fer intercanvis: tenim coses en doble que els poden interessar.

Recordem que els llibres i revistes es poden consultar al local de l'ECT, 10 carrer Foy a PERPINYA a les hores de permanència cada dia de 17.30 a 19 h. i el dissabte de 16.30 a 18.30. A més trobareu al local una llibreria militant amb llibres revistes, mapes, adesius etc.

rafael
subirachs

teresa
rebull

pere
figueres

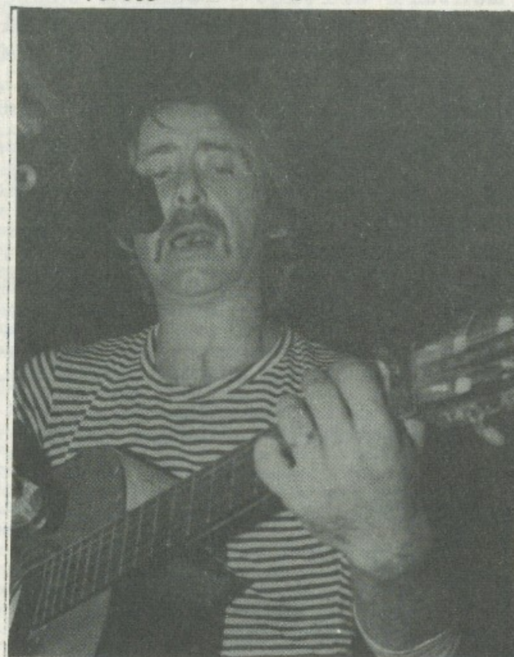
perpinyā
palau dels congressos
dimarts 16 de novembre
a les 9 del vespre

Organitzat per la BRESSOLA, el GRUP GUILLEM DE CABESTANY, el GRUP CULTURAL DE JOVENTUT CATALANA (G.C.J.C.) el recital del 16 de Novembre tē d'ajudar l'ikastola nord-catalana la BRESSOLA. Hem d'agrair als cantants la llur participaciò en aquesta obra de recuperaciò. Recordem que la finalitat de la BRESSOLA és de donar a la mainada de dos a sis anys una educaciò en català amb mètodes pedagògics moderns i sense discriminaciò social, politica, etc. També cal un cop més recordar que l'ensenyament és laic, puix que hi han males llengues que insinuen el contrari. Aquesta escola és oberta a tots els catalans que volen ajudar l'experiència a travès de l'associaciò. No és pas doncs una escola privada. Es l'escola publica d'un poble que vol viure i treballar segons la seva propia personalitat.

Per CATALUNYA NORD, SUBIRACHS és un cantant nou. Encara que els que han vist la pellicula "La nova cançò" d'En BELLMUNT es recorden de la seva gran interpretaciò del nostre himne nacional "els Segadors" a les 6 hores de CANET. Però aquesta sequència dona a veure un aspecte de la riquissima personalitat del cantant de VIC. En realitat En SUBIRACHS és potser l'unic trobador de la cançò catalana contemporanea. Una bona mostra del seu geni musical i artistic va ser donada al recital que va fer amb la Teresa a l'UCE 76, on van improvitzar sus de l'obra d'En SALVAT PAPAASSEIT. En quant a la Teresa i al Pere hom creu coneixer'ls però a cada recital és una redescoberta: s aturen pas i la llur expressiò és cada vegada més rica.

Tereso REBULL ↑

Pere FIGUERES ↑

Imprimerie du Vallespir, Céret